

ALMAN HUKUKUNDA ÇOCUKLARIN NAFKA HAKKINA, ÖZELLİKLE ADLİ MEMURLARA YÜKLENEN GÖREVLER BAKIMINDAN GENEL BİR BAKIŞ*

Prof. Dr. Heidemarie SCHLOMS**

I.

Çocukların nafaka hukukuna ilişkin talepleri esasen Alman Medeni Kanunu'nun 1601-1615 paragrafları arasında düzenlenmiştir. Bu hükümler Alman Medeni Kanunu'nun 1615a-1615o paragraflarında ifade edilen evlilik dışı çocukların babayla ilişkisine dair özel düzenlemelerle tamamlanmaktadır.

Ebeveyn ve çocuklar arasındaki nafaka yükümü velayet hakkına değil, bilakis hısımlık ilişkisine dayanmaktadır. Öyle ki, BGB'nin 1601. paragrafında düz hat hısımlarının birbirlerine nafaka teminiyle yükümlü oldukları düzenleme altına alınmıştır. Ebeveyn, hatta büyük ebeveyn ve onların ebeveyni de çocuklarına, hatta torunlarına ve torunlarının çocuklarına nafaka vermekle yükümlüdürler-aksi durumda da çocuklar ebeveynine (büyük ebeveynine ve onların ebeveynine) karşı nafaka borçlusu olabilirler. Kardeşler (onlar sadece civar hısımları şeklinde birbiriyle hısımdırlar) ve sıhri hısımlık olan kişiler ise karşılıklı olarak nafaka talebinde bulunma hakkına sahip değildirlir.

Reşit olmayan evlenmemiş çocuklar, reşit ya da evlenmiş çocuklar karşısında imtiyazlı durumdadır.

Sadece kendi kendinin nafakasını sağlayamayacak durumda olanlar, BGB'nin 1602. paragrafına göre nafaka talep edebilirler. Bu esas itibariyle, çocukların da, üçüncü kişilerden -kural olarak ebeveyninden- nafaka almadan önce, malvarlığından doğan gelirlerinden (misal olarak faizlerden) ve kendi iş

---

* Adı geçen tebliğ Prof.Schloms tarafından 17 Haziran 1997 Salı günü saat 10.30'da A.Ü.Hukuk Fakültesi Küçük Konferans Salonunda sunulmuş ve Yard. Doç. Dr. Hasan Seçkin Ozanoğlu tarafından Türkçeye çevrilmiştir.

** Sulh Hakimi/Almanya

kazançlarından (misalen bir eğitim tahsisatı) kendi bakımı (nafakası) için istifade etmek zorunda oldukları anlamına gelmektedir. Aynı şekilde, çocuklar nafaka yükümlüsü olarak düşünülenlerin yükünü azaltmaya yönelik üçüncü tarafın temliki tasarruflarını, örneğin bir yetim aylığını, kendi talebinden tenzil ettirmelidir. Bu kendi gelirleri, geçimini uygun bir şekilde sağlamaya yetmiyorsa, ebeveyninden (ya da büyük ebeveyninden) ek olarak nafaka talep edilebilir.

Fakat, nafaka yükümlüsü kişiler de (normalde ebeveyn) her durumda çocuklarının nafakasını karşılamak zorunda değildir. Zira, nafaka sadece, kendi ihtiyacı olan nafakayı tehlikeye atmadan, başkasının nafakasını temin edebilecek kimseler tarafından ödenmelidir (§ 1603 BGB). Öyle ise, hiç yada sadece çok az bir geliri üzerinde tasarruf edebilecek kimse, nafaka hukukuna ilişkin düzenlemeler anlamında hiç bir şekilde ödemeye ehil değildir. Bu suretle, ebeveynin bu şekildeki dar parasal imkanlarla -bu dar parasal imkanlardan kendileri de nafaka ödemek zorunda kalırlarsa- kendilerinin umumun maddi desteğine muhtaç duruma düşmelerinin önlenilmesi gerekir. Diğer taraftan ebeveyn evlenmemiş reşit olmayan çocukları karşısında her çabayı göstermek ve kendilerinin ve çocuklarının geçimlerini aynı şekilde sağlamak için ellerinden geleni (nesi var nesi yoksa) sarfetmek zorundadırlar. Ebeveynin bu sorumluluğu temelini anayasada da (Anayasanın 6. maddesi) bulmaktadır. Bu yüzden ebeveyn, uygun bir iş icra edebilmek için koşullar gerektiriyorsa ikametgahını değiştirmelidir. Hatta ebeveyn, nafaka yükümlülüğünü yerine getirebilmek için mesleğini değiştirmekle yükümlü olabilir. Kendisinden beklenilebilir bir işi yerine getirmekten içtinab eden kimse, kendi ehliyetliliğini (ödemeye ehil olmadığını) mazeret olarak gösteremez. O iyiniyetli olması durumunda kendisinden beklenebilir mesleki faaliyet yoluyla elde edebileceği farazi gelirleri mahsup ettirmelidir. Birden fazla kişi aynı anda ehil bir aile ferdinden nafaka talep edebiliyorsa, bu durumda aşağıdaki sıra izlenir:

- İlk sırada reşit olmayan evlenmemiş çocuklar ve eş(bu durumda boşanmış eş halen mevcut olan eşe göre önceliğe sahiptir)
- İkinci sırada reşit ya da evli çocuklar gelir
- Üçüncü sırada ek olarak torunlar ve onların furuğu yer alır
- Daha sonra ebeveyn gelir
- Bundan sonra da büyük ebeveyn vesaire yer alır

Aksine durumda tek bir kişinin birden fazla ehil aile ferdinden nafaka talep edebildiği durumda aşağıdaki sıralama geçerlidir:

- İlk etapta eşlerden biri diğerine nafaka vermekle yükümlüdür. Kural olarak meslek eğitimi bakımından bu geçerli değildir, öyle ki bu durumda ebeveyn öncelikli olarak nafakayı temin etmekle yükümlüdür.

- Bundan sonra ikinci etapta hısımlardan da talepte bulunulabilir, bu durumda esas itibariyle fûrûğ (çocuklar/torun vesaire), sonra gelen hısımlardan (ebeveyn/büyük ebeveyn vesaire) önce nafakayla yükümlüdür.

Sorunlar daima nafakanın somut olarak belirlenmesinin sözkonusu olması durumunda ortaya çıkmaktadır.

Nafaka talebinin kapsamı esas itibariyle bir taraftan himaye ve manevi desteğe ve diğer taraftan ise peşin ihtiyaca (para ihtiyacı) mütealliktir.

Kanun koyucu BGB'nin 1606/3 paragrafında annenin reşit olmayan evlenmemiş çocuğuna karşı nafaka yükümlülüğünü kural olarak bakım ve eğitim suretiyle yerine getireceğinden hareket etmektedir. Baba buna uygun şekilde parasal bakımı üstlenmek durumunda kalacaktır. Ne var ki, modern toplumlarda ebeveynlerin sorumlulukları bakımından farklı durumlar düşünülebilir. Yürüyen bir evlilik içinde, ebeveynin nafaka yükümünün hangi şekilde oluşacağı ebeveynin seçimine bırakılmıştır.

BGB'nin 1610. paragrafında ihtiyaç sahibi çocuğun sosyal durumuna göre nafaka talebi belirlenmektedir. Nafaka talebi, eğitim ve mesleğe yönelik uygun ön eğitim masrafları dahil bütün yaşamsal ihtiyaçları kapsamaktadır. Yaşamsal ihtiyaçların kapsamına gıda ve mesken yanında sağlık desteği ve tabiidir ki daima uygun bir çerçevede olmak kaydıyla hobi ve boş zaman için yapılan harcamalar dahil olup, bunlar ebeveynin yaşam standartıyla bağlantılı olarak çocuğun yaşamsal ihtiyaçlarının kapsamı içinde yer alırlar. Buna, miktarı sadece bakım yükümlüsü olan ebeveynin sorumluluğunda olmak üzere belirlenen uygun bir harçlık da dahildir.

Ebeveynin özellikle bir mesleğe yönelik eğitimi (örneğin yüksek eğitimini) finanse etmesi gerekiyorsa, onlar bu durumda sadece çocuğun yeteneğiyle bağdaşan maksada uygun bir maliyeti üstlenirler. Müzik eğitimine yönelik maliyetler, çocuk bütünüyle müziğe karşı yeteneksiz ise, karşılanmaz. Öğrenim süresi bakımından düzenli bir tahsil süresi (-asgari yaklaşık bir tahsil süresi değil-) esas alınır. İkinci bir yüksek tahsilin finansmanına ilişkin bir

talep esas itibariyle mümkün değildir. Buna karşın, eğer meslek değişimi zorunluluk gösteriyorsa, örneğin öğrenilen meslek sağlık nedenlerinden ötürü icra edilemeyecekse, ikinci yüksek öğrenim hakkı ortaya çıkabilir.

Somut olarak borçlanılan parasal miktarın hesaplanmasında, mahkemeler evlilik içi çocuklarda, çeşitli eyalet yüksek mahkemelerinin aile senatoları tarafından uzun yıllara dayanan tecrübeler neticesinde oluşturulan "nafaka tabloları" olarak adlandırılan doğrultmanlara (Leitlinie) göre hareket etmektedirler. Fakat, bu tablolar kanun gücünde olmayıp, bağlayıcılıkları yoktur. Bunlardan en ünlüsü Düsseldorf'daki eyalet yüksek mahkemesi tarafından geliştirilen tutarı yaklaşık her üç yılda bir değişen ekonomik ilişkilere uyarlanan "Düsseldorf Tabloları"dır. Düsseldorf Tabloları'nda gösterilen nafaka ihtiyaç tutarları, bir eş ve reşit olmamış iki çocuğa karşı nafaka yükümlüsü olan nafaka borçlusundan hareket etmektedir. Örneğin bu tabloya göre net aylık geliri 4000 DM olan bir baba, sadece 10 yaşındaki evlilik içi çocuğu için ayda nafaka olarak 570 DM ödemek zorundadır. Böyle bir durumda meslek icra etmeyen anne ise nafaka payını çocuğun himayesi ve eğitimi yoluyla yerine getirir. Ebeveyninin ya da ebeveyninden birinin yanında ikamet etmeyen bir yüksek okul öğrencisine uygun olan toplam nafaka bu tabloya göre kural olarak şu an 1050 DM tutmaktadır. Elbetteki -ilgililerin bireysel konumlarına uygun olarak- bu miktara çıkarma ve istisnai olarak eklemeler mümkündür.

Ebeveyn ve evlilik içi çocuklar arasında, geleceğe yönelik olarak nafakadan feragat kararlaştırılmaz. Esas itibariyle, nafakanın yöneldiği amaç dolayısıyla -yaşamsal ihtiyacın karşılanması- geçmişe yönelik olarak nafaka talep edilemeyebilir. Sadece evlilik dışı çocuklar bakımından bir istisna sözkonusudur.

Çocuklar, ebeveynlerinden sadece talepte bulunmak değil, bilakis onlara karşı bütünüyle destek ve anlayış göstermek durumundadırlar. Ebeveynin idaresi altında oldukları ve onlar tarafından eğitildikleri ve idare edildikleri müddetçe, yaşlarına ve yeteneklerine uygun olarak evin idaresinde ve yaşam standartına uyan işlerde ebeveynine yardımcı olmakla yükümlüdürler.

Nafaka, esas itibariyle aylık olarak önceden ödenen bir ücret (Geldrente) şeklinde yerine getirilir (§ 1612 BGB). Özel sebeplerden dolayı nafaka yükümlüsüne nafakayı başka bir tarzda ödemek üzere izin verilebilir. Ebeveyn -ister reşit olsun, ister olmasın- evlenmemiş çocuğuna nafaka ödemekle yükümlüyse, nafakanın tarzını da onlar belirler. Özellikle, eğer

çocuklar ebeveynin idaresi altında yaşıyorlarsa, ebeveyn mutad nafakayı peşin para ödemesi şeklinde değil-uygun bir harçlık verilmesi istisnasıyla-, tabii tarzda yerine getirir. Bu şekilde ebeveynin ekonomik bakımdan yükü azaltılmakta ve böylelikle ebeveyne çocuklar üzerinde parasal olarak nafaka teminine nazaran, kapsamlı bir etki imkanı sağlanmaktadır. Bu şekilde reşit olmuş çocuk üzerinde de ebeveyn tarafından yaşamın sürdürülmesinde belirli bir gözetim ve yönlendirici bir etki sağlandığı kabul edilmektedir. İstisnai olarak çocuğun başvurusu üzerine vesayet mahkemesi özel nedenlerden dolayı ebeveynin idaresi üzerinde değişiklik yapabilir. Reşit çocuğun böyle bir başvuru yapması durumunda adli memur (Rechtspfleger) karar vermeye yetkilidir(reşit olmayan çocuklarda hakim karar vermelidir).

Böyle bir değişikliğin vesayet mahkemesinin adli memuru tarafından yapılabilmesi için çocuk tarafından özel sebeplerin ileri sürülmesi gerekir. Bu şekilde reşit olan çocuğun tek başına yaşamını sürdürmeye ve kendi başına yaşayacağı bir ev kurmaya yönelik tek taraflı kararı yeterli değildir. Aynı şekilde ebeveyn ve çocuklar arasındaki kuşak çatışmasının halledilmemesi de böyle bir kararın alınmasında yeterli olmaz. Yeterli ve ağırlığı olan bir sebep olarak, ebeveyn tarafından reşit çocuğun uygun olmayan bir şekilde fiziksel olarak tedip edilmesi, aynı şekilde yetişkin kız çocuğun erkek arkadaşının kabul edilmemesi ya da oturlan şehirde böyle bir eğitim imkanının bulunmaması nedeniyle dışarıdaki (o şehir dışındaki) bir yüksek öğrenimin zorunluluğu gibi durumlar görülebilir.

Bu değişiklik yetkisi çerçevesinde vesayet mahkemesince belirli bir zaman süresi için nafaka temininin sadece başka bir tarzda -örneğin tabii eda yerine nafakanın parasal ödemeler şeklinde- yapılması kararlaştırabilir. Böyle parasal bir ödemenin miktarını adli memur belirleyemez. Ebeveyn ve çocuk bunun miktarı konusunda anlaşamazlarsa, gerektiğinde bununla ilgili olarak nafakaya ilişkin bir dava yürütülmelidir.

II.

Hısımların nafakası ile ilgili her kural, esas itibariyle evlilik dışı çocuklar bakımından da geçerlidir. Bu durumda baba esas itibariyle aylık bir parasal ödemede bulunmak zorunda iken, anne, burada da kural olarak kendi nafaka yükümünü çocuğun himayesi ve eğitimi yoluyla yerine getirir. Eğer daha önceden babalık babanın kendi serbest iradesiyle hüküm ifade eden bir babalığın tanınması ya da kesin hüküm şeklindeki bir mahkeme kararıyla

tesbit edilmiş ise, evlilik dışı çocuğun babası sadece bu durumda nafaka ödemekle yükümlüdür.

Evlilik dışı çocuk, özel korumaya muhtaç bulunduğundan, pek çok bakımdan nafaka ile ilgili olarak imtiyazlı durumdadır.

"Çocuğun muhtaçlığı" ve "nafaka yükümlüsünün ödeme kabiliyeti" esas itibarıyla evlilik dışı çocuk bakımından da geçerlidir, fakat en azından evlilik dışı baba "kural nafaka" olarak adlandırılan nafakayı muhtaçlıktan ve her durumdaki ödeme kabiliyetinden bağımsız olarak ödemeyi borçlanır ve bu "asgari nafaka" (Mindestunterhalt) olarak kabul edilir. Kural nafaka tutarının miktarı, Düsseldorf tablolarında olduğu gibi değişen ekonomik durumların yaklaşık üç yıllık aralarla yönetmeliğe uyarlandığı özel bir "kural nafaka yönetmeliğinde" belirlenmiştir. Kural nafaka yönetmeliğinin çocuğun yaşına göre kademelendirilen tutarları, bireysel duruma uygun düşen artırmalar - istisnaen indirmeler- yoluyla uygulanmaktadır.

Evlilik içi çocuklardan farklı olarak, evlilik dışı çocuklar için geçmişe yönelik nafaka talep edilebilir. Nafakanın talep edilebilmesinden önce, genelde önceden bilinmeyen babanın tesbit edilmesi zorunlu olduğundan, bu farklı düzenleme gereklidir.

Gerçi, evlilik dışı çocuk bakımından da geleceğe yönelik olarak nafakadan feragat edilemez. Fakat, evlilik içi çocuktan farklı olarak baba ve babanın hısımları, müstakbel nafaka taleplerinin tazminini amaçlayan bir tazminat anlaşması yapabilirler. Evlilik dışı baba ile çocuğu arasında aktedilen böyle bir tazminat anlaşmasının yapılabilmesi için, ilgililerin çocuğun korunmasına yönelik olarak adli memur tarafından verilen, vesayet mahkemesinin bir iznini almaları gereklidir. Adli memur, izne ilişkin yeterliliğin incelenmesinde özellikle sermayenin ani artışı gibi muhtemel faydaları, bunun karşısında yer alan paranın kıymetten düşmesi gibi dezavantajları ihtimamla tartmalıdır.

Eğer nafaka talebi evlilik içi bir çocuk için ileri sürülüyorsa, aşağıdaki hususlar dikkate alınmalıdır:

Nafaka tutarları periyodik edalar şeklinde yerine getirildiğinden, Medeni Usul Yasasındaki düzenlemelere göre (§ 258 ZPO) nafakanın ödenmesinin talep edilmesi için sulh mahkemesinde müstakbel ödemelere yönelik dava açılması gerekir.

"Acele haller" olarak adlandırılan durumlarda, nafakaya ilişkin düzenlemelerin geçici hukuki himayesi çerçevesinde ZPO'nun 620/I paragrafına göre "geçici talimat" yoluyla mümkündür.

Böyle bir nafaka davasını yürütebilmek için, nafaka hakkı olan çocuk, nafaka talebi çerçevesinde nafaka yükümlüsüne karşı, mahkeme masrafları için uygun bir avansı önceden talep etme hakkına sahiptir. Söz konusu avans, mahkeme masraflarının ve zorunlu avukat masraflarının karşılanmasını sağlar. Fakat, mahkemelerin günlük uygulamasında daha fazla başvuru yöntem, imkanı olmayan hak arayanlar için, eğer amaçlanan dava başarı vaad ediyorsa sadece bu durumda devlet tarafından uygun görülüp temin edilen, "mahkeme masrafları yardımı (Prozeßkostenhilfe)" dır.

Bundan başka, nafaka davasında her talep hakkı sahibi, BGB'nin 1605. paragrafına göre ilgili karşı tarafa yönelik olarak, karşı tarafın gelirleri ve malvarlığı hakkında kapsamlı bilgi alma hakkına sahiptir.

Reşit olan çocuklar kendi başlarına taleplerini ileri sürebilirlerken, reşit olmayan çocuklar kanuni temsilciye ihtiyaç duyarlar. Ebeveyn ayrı yaşıyorsa ya da boşanmışsa, çocuğu himayesi altında bulunduran ya da velayet hakkı kendisine devredilmiş bulunan ebeveyn tarafı temsil hakkına sahiptir.

Ebeveyn ayrı olmalarına rağmen aynı ev içerisinde yaşıyorsa, her ikisi de yasadan dolayı nafaka davasının yürütülmesinde çocuğu temsil edemezler. Bu durumda vesayet mahkemesinin adli memuru tarafından, çocuğun menfaatlerini korumak üzere başka bir memur (Ergänzungspfleger) tayin olunur.

Bir müddet sonra -kural olarak bir kaç yıl sonra-, nafaka yükümlülerinin (örneğin ödeme ehliyeti bakımından) ya da nafaka hakkına sahip olan çocuğun (örneğin, muhtaçlığı bakımından) durumlarında değişikliklerin ortaya çıkması olağandır.

İlişkilerdeki bu şekildeki sonraki, esaslı değişiklikler, gelecek bakımından, durumlara artık uymayan nafaka sebeplerinin (örneğin, mahkeme kararı ya da mahkeme içi sulh) "değişiklik davası (Abänderungsklage)" yardımıyla (§ 323 ZPO) yeni durumlara uyarlanması sağlanabilir. Fakat, bu davanın -mahkemelerin aşırı yüklenmesinden dolayı- mahkemece bir karar verilene kadar, bir kaç ay devam etmesi sakıncası mevcuttur.

Özellikle bundan dolayı mevcut nafaka sebeplerinin (değişiklik davası yoluyla) reşit olmayan çocuklar bakımından sadece genel ekonomik koşullarda değişiklik meydana gelmiş (geçim masraflarında artış) olması nedeniyle uyumlaştırılmasının sağlanması gerekli ise, çocuğun yasal temsilcisinin başvurusuyla „basitleştirilmiş yargılama“ olarak adlandırılan (§ 1612 a BGB) usulle, mahkemenin değişiklik kararıyla başvurudan itibaren o anki nafaka sebebine (Unterhaltungstitel) uygun bir uyumlaştırma sağlanabilir. Nafaka aylığının yüzde olarak ne kadar artırılması gerektiği, Federal hükümet tarafından genel gelişmeler, özellikle ücret artışları ve geçim maliyetindeki artış ölçüsünde yaklaşık üç yılda bir Eyalet temsilciler Meclisinin onayıyla çıkarılan yönetmelikle (uyum yönetmeliği=Anpassungsverordnung) tesbit edilir. En son çıkarılan 25.09.1995 tarihli uyum yönetmeliği %20'lik bir artış öngörmüştür.

Bu basitleştirilmiş uyum usulünde çocuğun ikametgahının bulunduğu sulh mahkemesindeki adli memur yetkilidir. Bu yargılamanın kolaylaştırılması ve hızlandırılması için başvuran tarafından kullanılmak zorunluluğu bulunan bir başvuru dilekçesi geliştirilmiştir. Bundan başka, başvuran, değiştirilmesi gereken sebebi başvuruya eklemek zorundadır.

Gelecekte ödenmesi gereken nafakanın tam hesabı adli memur tarafından yapılır. Başvurunun yapılmasından sonra adli memur, başvurunun geçerli olup olmadığını kontrol eder ve iki hafta içerisinde görüşlerini bildirmesi için karşı tarafa gönderir. Sürenin geçmesinden sonra, karşı taraf herhangi bir itirazda bulunmamışsa, uyumlaştırma müzakere olmaksızın adli memur tarafından karara bağlanır. Karar, masraflara ilişkin karar dışında (mahkeme masrafları olarak 20,-DM alınmaktadır), karara karşı iki hafta içerisinde itiraz edilebileceği için, bir kanuni itiraz yolu da içermektedir.

Bu kolaylaştırılmış usul, reşit çocukların ve evlilik dışı çocukların kural nafakayı ödemekle yükümlü olan evlilik dışı babalarına karşı nafaka talepleri hakkında uygulanamaz.

III.

Evlilik dışı çocuk için nafaka talebinde bulunuluyorsa, aşağıdaki özelliklere dikkat edilmelidir:

Esas itibarıyla evlilik dışı çocuk için nafaka, burada da öncelikle, sulh mahkemesinde açılacak olan bir dava yardımıyla talep edilebilir. Ödeme yükümlüsünün ödeme kabiliyetindeki ve çocuğun muhtaçlığındaki

değişiklikler, -yukarıda belirtildiği gibi- bu durumda da sadece oldukça zahmetli ve zaman alıcı değişiklik davası usulüyle yapılabilir.

Kanun bundan dolayı evlilik dışı çocuğun özelliklerine uygun olarak iki aşamalı dava öngörmektedir:

- İlk aşamada evlilik dışı babaya karşı onun ikametgahındaki genel hukuk mahkemesinde, somut bir tutar belirtilmeksizin "kural nafakanın" ödenmesine yönelik dava açılır. Özellikle iyi bir gelire sahip olunması durumunda, aynı zamanda yüzdesel bir ek ödeme tesbit edilebilir (istisnai olarak özellikle dar gelir durumunda yüzde olarak bir indirim de mümkündür).

- İkinci aşamada çocuğun ikametgahındaki genel hukuk mahkemesindeki adli memur başvuru gereğince kural nafaka yönetmeliğine dayanarak ödenmesi gereken nafakayı tutar olarak kararıyla müzakere olmaksızın tesbit eder.

Bu iki aşamalı davanın faydası, çocuğun başka bir yaş gurubuna geçişi (Kural nafaka yönetmeliği, çocuğu üç ayrı yaş gurubuna göre kademelendirmektedir:0 dan 5 yaş sonuna kadar, 6'dan 11 yaşının sonuna kadar, 12'den 17 yaşının sonuna kadar=18. yaş gününe kadar/ rüşt yaşı) gibi genel değişikliklerin ya da üç senede bir vuku bulan ödenmesi gereken parasal tutarın uyumlaştırılmasının yukarıda belirtilenlere uygun olarak aynı şekilde "kolaylaştırılmış dava " yoluyla karar altına alınabilmesidir. Burada esasa ilişkin karar değil, sadece tesbit kararı değişmektedir.

Evlilik dışı çocuklardaki bu kolaylaştırılmış usul bakımından, yine adli memur yetkilidir.

IV.

İlave olarak çocuğa ilişkin belirli edalar, ki bunlar arasında özellikle çocuk parası sayılmaktadır, nafaka yükümlülüğü bakımından her ebeveyn tarafı için ödenmesi gereken miktardan çocuk parasının mahsup edileceğini belirtmek gerekir. Çocuk parası, ebeveynin nafaka yükümlülüğünün ifasını kolaylaştırmalıdır ve bu yüzden anne ve babanın her ikisine de aittir. Çocuk parası çocuğun geliri değildir.

Çocuk parasına ilişkin kurallar 1.1.1996 yılında değiştirilmiştir. Bu yasal değişikliğin sonucu olarak, çocuk parasını, içeride ikametgahı ya da mutad meskeni bulunan veya gelir vergisi yükümlüsü olan kişiler almaya yetkilidir.

Bundan başka çocuk parası, her çocuk için hakkı olan bir kişiye ödenir ve çocuğu kendi idaresi altında bulundurana verilir. Çocuk, ebeveynin, bakıcı ebeveyn ya da büyük ebeveynin müşterek idaresi altında ise, bu durumlarda söz konusu kişiler hak sahibini aralarında belirlerler; Müşterek bir karar verememeleri durumunda hak sahiplerinden birinin dilekçesi üzerine vesayet mahkemesindeki adli memur kime çocuk parası verileceğini belirler.

Evlilik dışı çocuklarda kural olarak çocuk parası anneye ödenir. Evlilik dışı baba tarafından ödenmesi gereken kural nafaka tutarı çocuk parasının yarısına tekabül edecek şekilde azalır.

Son olarak, Federal hükümetin halen reşit olmayan çocukların nafaka hakkının birleştirilmesine ilişkin bir kanun tasarısı üzerinde çalıştığına dikkati çekmek istiyorum. Böylelikle, örneğin evlilik dışı çocuklar bakımından uygulanan kural nafaka usulünün faydası, bir başka ifade ile hızlı ve usul hukuku bakımından kolaylaştırılmış yolla nafaka elde etmek, ileride daha geliştirilmiş bir şekilde bütün reşit olmayan çocukların yararına sunulmalıdır. Aynı zamanda bu çocuklar, dinamikleştirilmiş (iki yıllık ritimli), bireysel olarak ölçülen nafaka ücretini talep edebilmelidirler. Sonuç olarak, gelir ve malvarlığı ilişkileri hakkındaki bilgilerin elde edilmesine yönelik imkanların iyileştirilmesi gerekmektedir.